

Vyjádření naší eparchie k vojenské agresi Ruské Federace proti Ukrajině

Bohužel, došlo k nesmírné tragédii, k nevyprovokované agresi Ruské Federace pod vedením prezidenta V. Putina proti svrchovanému sousednímu státu. Je to nejen porušení mezinárodního práva a barbarský čin, ale z křesťanského hlediska je zabíjení Ukrajinců strašným hříchem. Ukrajínští biskupové hovoří o hříchu Kainovy bratrovraždy, čili o hříchu do nebe volajícím. Ruská pravoslavná církev je zřejmě v Putinově zajetí a tento hřích ani nepojmenovala ani neodsoudila. Ukrajinské pravoslavné církve však ruskou agresi odsoudily a mnoho z těch eparchií, které se doposavad hlásily pod pravomoc moskevského patriarchy, ruší s ním toto společenství a ukončily vzpomínání jména moskevského patriarchy při bohoslužbách.

Konstantinopolský patriarchát (tzv. Ekumenický), který požívá kanonického primátu ve společenství všech pravoslavných církví ve světě, ruskou agresi ostře odsoudil a vyzval Rusko k okamžitému ukončení útoků a církve ve světě k modlitbám za přepadanou Ukrajinu a k pomoci.

I naše eparchie se postavila na stranu pravoslavných bratří na Ukrajině – pozdviženým hlasem, modlitbou i praktickou pomocí.

Vladyka Izaiáš za naši eparchii ihned po začátku invaze rozeslal dopisy: ukrajinskému velvyslanci a církvi na Ukrajině, ve které je ubezpečuje o naší morální podpoře, odsoudil páchané krveprolití jako neospravedlnitelné a nabídl eparchiální zdroje k pomoci.

V eparchii se modlíme za přepadené Ukrajince a snažíme se pomáhat těm, kteří byli krvavou agresi z Ukrajiny vyhnáni a hledají u nás útočiště. Pravoslavné fary v různých městech se staly kontaktními středisky pro uprchlíky, je-li to v možnostech farnosti, nalézají zde dočasné ubytování a první pomoc, zotavení, zaopatření a útěchu. Pomáháme jim při hledání dalšího příbytku a zajištění různých úředních a osobních záležitostí. Naše církevní obce na různých místech Moravy a Slezska pomáhají na výzvu našich archijerejů, jak mohou. K dispozici dala naše eparchie i ubytovací prostory vilémovského monastýru.

O pravoslavné církvi v českých zemích

Pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku (dále jen česká pravoslavná církev) je plně samostatná místní církev, která si sama spravuje své záležitosti a není řízena nikým ze zahraničí. S ostatními pravoslavnými církvemi ve světě jsme spojeni vyznáváním stejné pravoslavné víry, stejnými svatými Tajinami a ctěním

kanonických pravidel. Navenek se tato jednota projevuje společnou liturgickou službou a vzájemným uznáváním.

Navzdory občas rozšiřovaným dezinformacím nepatří tedy česká pravoslavná církev pod Moskvu. Jsme církví plně samostatnou. Naší mateřskou církví, která nám udělila plnou a celosvětově uznávanou samostatnost, je Ekumenický (Konstantinopolský) patriarchát. Snažili jsme se vždy o dobré vztahy se všemi ostatními národními církvemi, zvláště úzké vazby máme v posledních desetiletích právě s Ukrajinou. To je dáno množstvím ukrajinských věřících, kteří se u nás ocitli kvůli práci a kterým tedy pomáháme, především duchovně.

Pravoslavná církev zde vznikla působením cyrilometodějské misie, která z Moravy přešla i do Čech a zde se šířila díky misijnímu úsilí sv. Václava a Ludmily, sv. Prokopa Sázavského. Pravoslaví se zde místy udrželo až do doby Karla IV., dále ještě přes dobu husitskou až do Bílé Hory. Pak bylo obnoveno obrozenci v 19. století a nakonec vladykou mučedníkem Gorazdem, který za něj spolu s dalšími novomučedníky prolil svou krev v době nacistické okupace naší vlasti.

V naší církvi se snažíme už od dob sv. Gorazda utvářet české pravoslaví, tradiční církev s svými zvyklostmi a inspirující se po celém světě, zvláště pak v Řecké církvi, která zachovává ty nejstarší a nejpůvodnější liturgické formy a spiritualitu sahající do prvokřesťanských dob.

Mnohonárodnostní složení našich farností vzniklo především imigrací a naše církev přijímala a starala se vždy o všechny pravoslavné věřící, kteří se u nás ocitli. Máme tedy na našich farnostech bohaté zkušenosti s mnohonárodnostním půdorysem naší práce — Češi, Ukrajinci, Moldavané, Srbové, Bulhaři, Makedonci a dal. To znamená, že máme důležitou společenskou roli na místní a regionální úrovni, protože u nás lidé přicházející z jiných národů nacházejí potřebné zázemí. Věřící ze zahraničí jsou v poslední době nejčastěji zde pracující Ukrajinci. Díky těmto dlouholetým zkušenostem jsme připraveni toto zázemí a pomoc poskytnout i uprchlíkům, kteří u nás nyní hledají bezpečí a přežití, když jejich životy, zdraví a domovy jsou zničeny válkou či ohroženy agresí ruského prezidenta Putina.